

[Glistrup]

Og så vil jeg på Fremskridtspartiets vegne afgive det løfte – eller de fleste vil jo nok opfatte det som en trussel – at vi med stor fryd vil blande os i et hvilket som helst slagsmål om denne lovs nærmere udformning, og vi håber og forventer, at vi får en gevaldig indflydelse, når det viser sig, at de 145 eller 148, der nu tilsyneladende er enige, deler sig op i 3, 4, 5 forskellige mindretal.

Glønborg (KRF):

I mit første indlæg var jeg inde på, at vi skulle se fremad og kritisk vurdere, hvis det viste sig, at fordelingsnøglen ikke var rigtig og der skete en udvikling, så vi fik en skæv fordeling af ydelserne.

På samme måde synes jeg, at jeg må gøre opmærksom på, at Kristeligt Folkeparti naturligvis også er indstillet på at følge udviklingen med hensyn til det problem, som jeg bragte ind i billedet ved at tale om spillelyst og spillelidenskab osv. Personlig tror jeg ikke på, at lottospillet skulle fremme noget helt vildt på spilleområdet, først og fremmest fordi der er principiel forskel på dette og hasardspil.

I hasardspil er der tale om at lægge nogle penge på bordet, og så skal de alle sammen fordeles imellem spillerne igen. Og så er der det helt gale ved hasardspillet, at man sidder og hidser hinanden op, fordi indsats og gevinst foregår løbende i løbet af en aften. Det her er trods alt noget moderat. Man gør en indsats, får lidt spænding, og ugen efter kan man så vurdere, om man vil lege med igen.

Det er ud fra denne realistiske vurdering af, hvad det her egentlig er, at Kristeligt Folkeparti giver tilslutning til forslaget. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi tror på, at det bør vi gøre, og derfor gør vi det, men vi vil naturligvis ikke være blinde for, at der måske kan være nogle problemer deri, og dem vil vi tillade os at følge.

Jeg beklager, at hr. Jimmy Stahr er gået, for jeg ville takke ham for, at vi var enige om definitionen af et enkelt ord; om anvendelsen er det ikke helt sikkert at vi er enige. Til gengæld kunne vi måske også være blevet enige om en definition af ordet farisæer som en, der har et voldsomt behov for at få nogle andre placeret på et forkert sted.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Uden at gøre dette til en diskussion som dem, man har om folkeskolen, hvor alle har gået, så har de fleste danskere nok også prøvet at tippe. Jeg var kun en stor dreng, da man indførte tipning i Danmark. De problemer, som hr. Glistrup rejser med hensyn til romantisering og det-skal-nok-gå, men at det hele ender i uenighed om fordelingen, har vi haft i mange, mange år, men af den grund er det hele ikke brudt sammen. De konflikter, der har været om fordelingen, har givet nye ideer, nye forhandlinger, ny udvikling, som ministeren var inde på var nødvendige.

Det, hr. Glistrup siger, er næsten det samme, som fru Ingerlise Koefoed siger. Kan man være sikker på, at pengene bliver brugt rigtigt? Ja, selvfølgelig kan man det, for i de foreninger, der er valgt af mennesker her i Danmark, har man en demokratisk påvirkning. Man er sikker på, at fordelingen går – på grund af det engagement, der ligger i hele sagen. Er man sikker på, at pengene ikke bliver brugt til bureaukrati? Ja, medlemmerne skal da nok sørge for, at de bliver brugt til aktiviteter.

Og så vil jeg fastslå det, som jeg synes er væsentligt, og som er fremgået af de papirer, vi har fået: at ministeren skal komme med en redegørelse om, hvad pengene er brugt til hvert år, og om tre år skal vi have loven op til revision. Jeg synes, der er rig lejlighed for Folketinget til at blande sig i den sag, også til det slagsmål, som hr. Glistrup forventer. Det har for øvrigt været der i mange år.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jamen jeg kan da forsikre den socialdemokratiske ordfører om, at jeg absolut intet har imod at køre i kane med fru Ingerlise Koefoed, når hun vel at mærke kommer med noget fornuftigt, og det gør hun da fra tid til anden, bl.a. i denne sag.

Men det var nu ikke fru Ingerlise Koefoed, der fik mig til at bede om ordet, det var det stik modsatte, nemlig Kristeligt Folkeparti, der så gerne ville have udløsning for en ros, som de altså ikke kunne komme af med, fordi hr. Jimmy Stahr havde forladt salen. Jeg vil da gerne tilbyde mig som en, der kan roses.